

Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Κορυφαία μορφή της νεώτερης πολιτικής μας ιστορίας, είναι αναμφισβήτητα ο Ιωάννης Καποδίστριας, πρώτος Κυβερνήτης του ανεξαρτήτου ελληνικού Κράτους, μετά την πολύχρονη δουλειά μας στους Τούρκους.

Θα επιχειρήσουμε ταπεινή προσέγγιση στην μεγάλη προσωπικότητα του Έλληνα διπλωμάτη και πολιτικού, μέσα από την προσφορά του, στην Ευρώπη γενικά, και στην πατρίδα του ειδικότερα.

Ο Καποδίστριας γεννήθηκε στη Κέρκυρα, στις 11 Φεβρουαρίου του 1776 από γονείς με ευγενική καταγωγή, μια και εκ προγόνων και του πατέρα του Αντωνίου και της μητέρας του Αδαμαντίας οι οικογένειες τους περιλαμβάνονται στους καταλόγους των ευγενών, στην "Χρυσή Βίβλο" της ιδιαίτερης του πατρίδας.

Μετά τα εγκύκλια μαθήματα στην Κέρκυρα, ο Καποδίστριας σπούδασε την Ιατρική, Φιλοσοφία, και νομικά, στο Πανεπιστήμιο της Πάδοβας της Ιταλίας. Την Ιατρική επιστήμη αφιλοκερδώς, άσκησε στην Πατρίδα του.

Ήταν όμως τέτοια η πολιτική κατάσταση τότε στα Επτάνησα, ώστε αφοσιώθηκε στην πολιτική, για να βοηθήσει τους συμπατριώτες του, που καταδυναστεύονταν από αλλεπάλληλες κατοχές (Ενετοί, Γάλλοι, Ρώσσοι, Τούρκοι).

Βοήθησε με κάθε έντιμο τρόπο και μέσο την βελτίωση συνθηκών ζωής των Ιωνίων νήσων και σαν Γραμματέας Επικράτειας της Ιονίου Πολιτείας αναδιοργάνωσε την δημόσια Διοίκηση, δίνοντας έμφαση στην Εκπαίδευση.

Ο Καποδίστριας δεν ήταν στρατιωτικός, στάθηκε όμως πάντα μαχητής της ελευθερίας και των δικαίων των μικρών αδύναμων λαών. Κι' όσες φορές χρειάστηκε, οι παραστάσεις ανέδειξαν την πολιτική και ηθική του συγκρότηση,

τα πολλά του χαρίσματα και τις ικανότητές του, που πάντα χρησιμοποιούνται με σύνεση και σεμνότητα παραδειγματική.

Όταν το 1807 τα Επτάνησα πέρασαν στην κατοχή των Γάλλων, ο Καποδίστριας, αποποιούμενος της προτάσεις τους για συνεργασία, αποδέχτηκε την ρωσική πρόκληση να υπηρετήσει τον Τσάρο Αλέξανδρο τον Α', επειδή θεωρούσε την Ρωσία, ως τον πιο αξιόπιστο σύμμαχο των ελληνικών συμφερόντων.

Το 1813, διορίστηκε εκπρόσωπος της Ρωσίας στην Ελβετία, στην πρώτη του μεγάλη αποστολή, με σκοπό να συνεισφέρει στην απαλλαγή της από την επιρροή του Ναπολέοντα.

Συμμετείχε στο Συνέδριο της Βιέννης, που έθεσε τις βάσεις της "Ιεράς Συμμαχίας", ως μέλος της ρωσικής αντιπροσωπείας, αποτελώντας το φιλελεύθερο αντίβαρο στην αντιδραστική πολιτική του αυστριακού πρίγκιπα Μέτερνιχ.

Μετά τις μεγάλες του επιτυχίες, ο Τσάρος τον έχρισε Υπουργό Εξωτερικών της Ρωσικής Αυτοκρατορίας.

Με την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει το αξίωμα του, καθώς είχε διαφωνήσει ανοιχτά με τον Τσάρο Αλέξανδρο, που καταδικάζει κάθε επαναστατική κίνηση στην Ευρώπη, πιστός στις αποφάσεις της Ιεράς συμμαχίας.

Στις 30 Μαρτίου 1827 η Εθνοσυνέλευση της Τροιζήνας τον εξέλεξε Κυβερνήτη του νεοσύστατου Ελληνικού Κράτους, σε μια περίοδο που η Επανάσταση καρκινοβατούσε.

Έπειτα από επίπονες διαβουλεύσεις στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες για την εξασφάλιση της απαραίτητης υποστήριξης για το Ελληνικό κράτος, έφτασε

στο Ναύπλιο στις 7 Ιανουαρίου 1828, γενόμενος δεκτός με ζητωκραυγές και ενθουσιώδεις εκδηλώσεις από το λαό.

Δύο ημέρες αργότερα μετέβη στην Αίγινα, η οποία είχε κριθεί καταλληλότερη από το Ναύπλιο ως προσωρινή έδρα της Κυβέρνησης.

Ο νέος κυβερνήτης έθεσε ως στόχο να βάλει τέλος στις εμφύλιες διαμάχες και επιδόθηκε αμέσως στο έργο της δημιουργίας Κράτους εκ του μηδενός, επιδεικνύοντας αξιοζήλευτη δραστηριότητα.

Ίδρυσε την Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα, ρύθμισε το νομισματικό σύστημα, ίδρυσε Εθνικό Νομισματοκοπείο, ενδιαφέρθηκε προσωπικά για τη δημιουργία δικαστηρίων και τη στελέχωσή τους με το κατάλληλο προσωπικό, ίδρυσε Στατιστική Υπηρεσία, αναδιοργάνωσε τις ένοπλες δυνάμεις υπό ενιαία διοίκηση, πετυχαίνοντας αφενός να καταπολεμήσει το κατεστημένο των οπλαρχηγών και αφετέρου να παρεμποδίσει την Οθωμανική προέλαση, όπως έδειξε η μάχη της Πέτρας.

Μοιραία στάθηκε η αντιπαλότητα' του Καποδίστρια με τους Μαυρομιχάληδες, την ισχυρότερη οικογένεια της Μάνης.

Ο Καποδίστριας γινόταν συν το χρόνω όλο και πιο ευερέθιστος και δύσπιστος έναντι όλων. Δεν είχε την απαραίτητη αυτοσυγκράτηση και ψυχραιμία, με συνέπεια την αδικαιολόγητη όξυνση των προσωπικών παθών.

Σε αυτή την κατάσταση θα πρέπει να αποδοθεί και ο σκληρός τρόπος συμπεριφοράς του, κατά του γηραιού Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη. Ο Καποδίστριας διέταξε τη σύλληψη του και τον εγκλεισμό του στη φυλακή.

Τον αδελφό του Κωνσταντίνο και τον υιό του Γεώργιο τους κρατούσε στο Ναύπλιο, όπου είχε μεταφερθεί η πρωτεύουσα, του νεοελληνικού κράτους. Το

γεγονός αυτό εξέθρεψε το μίσος και την ανάγκη εκδίκησης από την πλευρά των Μαυρομιχαλαίων.

Στις 5:35 το πρωί της 27 Σεπτεμβρίου 1831, ο Ιωάννης Καποδίστριας δέχτηκε δολοφονική επίθεση από τον Κωνσταντίνο και τον Γεώργιο Μαυρομιχάλη, έξω από την εκκλησία του Αγίου Σπυριδώνα, όπου μετέβαινε για να εκκλησιαστεί και έπεσε νεκρός. Ο μόνος που τον συνόδευε, ήταν ο μονόχειρας σωματοφύλακός του, ονόματι Κοκκώνης.

Ο Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης εφονεύθη επί τόπου από τους προστρέξαντες, οι οποίοι κυριολεκτικά τον λιντσάρισαν.

Ο Γεώργιος Μαυρομιχάλης ζήτησε προστασία στη Γαλλική Πρεσβεία. Κατόπιν επιμόνου απαιτήσεων του συγκεντρωμένου πλήθους, που απείλησε ότι θα κάψει την πρεσβεία, ο αντιπρεσβευτής βαρόνος Ρουάν τον παρέδωσε στις αρχές.

Ο Γεώργιος Μαυρομιχάλης καταδικάστηκε σε θάνατο από στρατοδικείο και εθανατώθη δια τυφεκισμού, το πρωί της 10ης Οκτωβρίου 1831.

Η ελληνική πολιτεία τίμησε τον Κυβερνήτη, δίνοντας το όνομά του σε δημόσιους χώρους και ιδρύματα, όπως στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, ο επίσημος τίτλος του οποίου είναι και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Ακόμη, ο Ιωάννης Καποδίστριας απεικονίζεται στο κέρμα των 20 λεπτών της ελληνικής έκδοσης του ευρώ, ενώ το σχέδιο διοικητικής αναδιοργάνωσης της χώρας που εισηγήθηκε η κυβέρνηση Σημίτη, έλαβε το όνομά του ("Πρόγραμμα Ι. Καποδίστριας").

Σας ευχαριστώ

Δημήτριος Μητρόπουλος